

Stop de herfst!

Martin Klein
Kerstin Meyer

bontekoe

Het is zomer en heel vroeg in de ochtend. Finn en Femke willen zoals elke ochtend na het ontbijt meteen naar buiten. Hun ouders slapen nog. Maar buiten is het ineens koud geworden. Zomaar! Geschrokken kijken ze elkaar aan. Femke rilt. De kou trekt van haar bruine neus over haar sproeten.

“Wat k-k-klappert er?” vraagt Finn.

“Jij,” zegt Femke en ze wijst naar zijn mond.

De tanden van Finn klapperen op elkaar.
Zijn lippen zijn blauw.

De armen en benen van Finn zitten vol bultjes.

“K-k-kippenvel,” zegt Finn.

De zomer duurt al lang. Zo lang dat Finn en Femke zijn vergeten dat het ooit eerder koud was. Er kwam steeds weer een nieuwe warme dag in de zon.

Finn en Femke hebben al weken geen school. Van vroeg tot laat spelen ze buiten. Voetbal en tikkertje. Ze bouwen hutten in de struiken en plonsen in het zwembad.

De tuinslang is helemaal leuk. Daarmee maken ze alle planten en mensen nat. Ze maken er modderpoelen mee. Ze speelden zelfs een keer dat het een waterspuwende draak was.

Als je elke dag buiten speelt lijkt het alsof de zomer eeuwig duurt. Maar deze morgen voelt het alsof ze in de vriezer staan. De twee houden best van ijs in de zomer. Maar wie liet de kou uit de vriezer?

Hoog boven Finn en Femke is een grote V in de lucht te zien. Het zijn ganzen die voorbijtrekken. Een van de ganzen roept naar de anderen:

“Kom, jongens, we gaan!”

Die roepen “Ja!” en vliegen mee.

“De vogels gaan al weg,” mompelt Femke. “Dat zijn er zeker 150!”

“Blijven er nog wel genoeg hier?” vraagt Finn.

Femke haalt haar schouders op.

“En waar gaan ze allemaal naartoe?” vraagt Finn.

“Naar het zuiden,” zegt Femke.

Ze kijken de ganzen na. Dan zien ze iets anders. Het is geel, plat en het heeft punten. Een eikenblad. Het valt neer voor de blote voeten van Finn.

Ineens merken ze op hoe koud de grond is. Het is helemaal niet meer fijn om op blote voeten buiten te zijn.

“Ik geloof dat mijn tenen dit niet leuk vinden,” zegt Finn.

“Die van mij ook niet,” zegt Femke.

Femke kijkt naar haar blote tenen.
Ze wiebelt er eens mee. Dan zucht ze.
“Ik ga dikke sokken en schoenen
aandoen.”

“Nee!” Finn duwt zijn zusje weer de tuin in. “Die heb je niet nodig. Je krijgt trouwens een boete als je dikke sokken en schoenen aan hebt in de zomer. Dat weet je toch?”

Femke wijst naar het gele blad. “De zomer is voorbij. Het is herfst.”

“De herfst kun je tegenhouden,” zegt Finn.

“Onzin!” zegt Femke.

“Wel waar,” zegt Finn.

“Superonzin!” zegt Femke.

“Het kan echt,” zegt Finn.

“Hoe dan?” vraagt Femke.

“Heel makkelijk,” zegt Finn. Hij lacht alsof het dom is dat Femke dat niet weet.

“Hahaha! De herfst tegenhouden is zo makkelijk!”

Finn lacht en lacht dan nog even. Hij rekt tijd omdat hij na moet denken.

Femke doet haar armen over elkaar.

“Waarom lach je zo stom? Hou op!”

